

ELEONORA SARACINO

JOHNNY DEPP

Kaip skandalingiausias Holivudo atskalūnas
tapo garsiausia pasaulyje kino žvaigžde

ELEONORA SARACINO

JOHNNY DEPP

Iš italų kalbos vertė
GRETA MARGEVIČIENĖ

Taip, piratas, bet... savitas

Oskaras Kosulichas (Oscar Cosulich)

Beprotingai mėgstu su juo dirbti: jis toks bjaurus ir mažas, kad pats jaučiausi aukštas ir gražus! Ne, juokauju, jis protingas, linksmas ir moka taip juokauti, kaip ne kiekvienas aktorius sugeba“, – štai taip, su akivaizdžia ironija Teris Giljamas (Terry Gilliam) dalijasi patirtimi filmuojantis drauge su Džoniu Depu. Labai pedantišku aktoriumi, apsėstu idėjos nuvilti Hanterį Tompsoną (Hunter S. Thompson) ir surizikavusiu dėl psichologinių dalykų laikinai apsigyventi drauge su juo, kad geriau įsijaustų į Giljamo filmo *Baimė ir neapykanta Las Vegase* (*Fear and Loathing in Las Vegas*) personažą, kuris, būdamas daugelio gerbėjų (kuriems jau kuris laikas priklauso ir kritikė bei mokslininkė Eleonora Saracino) sekso simboliu, nė kiek nesvyravo, iškilus reikalui, nusiskusti plaukus, kad būtų plikas.

Kai 1997 m. Kanuose buvo skaudžiai sukritikuotas dėl filmo *Drąsuolis* režisūros, kitais metais Džonis Depas sugrįžo kaip aktorius filme *Baimė ir neapykanta Las Vegase*, taip jis tarsi jungė savąjį filmą su Giljamo kartu pateikdamas kandų požiūrį į politiką:

„Kaltinimai Amerikai: dėl to kas buvo, kas yra ir kas bus vėliau. Tikiu, kad *Baimė ir neapykanta Las Vegase* yra linksmas, isteriškas testas, nors parašytas ir labai rimtai. Tai melancholiška knyga su liūdna amerikietiškos svajonės pabaiga, vilties pabaiga: Martinas Liuteris Kingas (Martin Luther King), Bobis Kenedis (Bobby Kennedy), Džonas Kenedis (John Ken-

tedy) – visi jie buvo nužudyti, netekome idealų, Baltuosiuose rūmuose apsisistojo keisti asmenys, kurių praeitį gaubia šešėlis ir kurie panašesni į gangsterius. Šiandien dar absurdiškiau: atliekame prezidento varpos tyrimus.“

Nuo tada daug kas pasikeitė, praėjo aštuoneri Džordžo V. Bušo valdymo metai, rugsėjo 11-oji, nesibaigiantys karai ir Depas, vadovaudamasis tuo pačiu kritišku požiūriu, paliko Jungtines Valstijas ir išsikėlė į Prancūziją. Jis pasirinko panašiai kaip mylimas režisierius Timas Burtonas (Tim Burton), kuris emigravo į Angliją ir vis dažniau troško Depo kaip aktorius ar tik jo vokalinių sugebėjimų, pavyzdžiui, įgarsinant Viktorą (Victor) animaciniame lėlių filme *Mirusi nuotaka*. Kaip ir Burtonas bei Giljamas („anglas amerikiečio kūne“, kaip jis save vadina) Depas toks pat nepakantus Holivudo studijų biurokratų ir valdininkų intelekto stokai, tačiau sugebėjo atrasti humoro ir ryžto atlikti Džeko Sperou (Jacko Sparrow) vaidmenį seriale, sukurtame pagal populiarų filmą *Karibų piratai*, įkūnyti savitą personažą, pasirodyti kaip puikus aktorius ir dalyvauti nepaprastai didelio biudžeto juostose. Norą kuo geriau įsijausti į vaidmenį lėmė tai, kad pats Teris Giljamas, vadovaudamasis nemaža darbo patirtimi su tokiomis žvaigždėmis kaip Matas Deimonas (Matt Damon), Briusas Vilis (Bruce Willis), Robinas Viljamsas (Robin Williams), Bredas Pitas (Brad Pitt), Benisijus del Toras (Benicio Del Toro) ir velionis Hitas Ledžeris (Heath Ledger), leido Depui visiškai laisvai atsiskleisti šiame sudėtingame vaidmenyje. Jis juokauja: „Jie jauni ir naivūs, nesupranta, jog darbas su manimi gali pakenkti jų karjerai! Man labai malonu, kad jie taip pasitiki mano idėjomis, tai leidžia man jaustis galingam!“

NORĖJAU TAPTI ROKO ŽVAIGŽDE...

Rūkyti pradėjau būdamas vos dvylikos, nekaltybę praradau trylikos, o keturiolikos jau buvau išbandęs visų rūšių narkotikų... Nesakau, kad buvau blogiukas, paprasčiausiai aš smalsus", – taip Džonis Depas save apibūdino 1989 m. žurnalui *US* duo-

Depas Dilindžerio vaidmenyje Maiklo Mano režisuotame filme *Visuomenės priešai*. Šis vaidmuo tapo dideliu išbandymu, nes aktorius jam ruošėsi su maniakišku užsidegimu, kad pajustų jį visomis savo ląstelėmis.

Nuotrauka 8 psl.: sulaukęs keturiasdešimties Depas paskelbiamas „dievuku“, sėkmingai nusifilmavęs *Karibų piratų* sagoje, o jo Džeko Sperou personažas, kažkas tarp plėšiko ir XVIII a. roko žvaigždės, staiga tampa kultiniu.

Depas vaidina Džo Pistonę, į mafiją infiltruotą policijos agentą, pagal tikrus įvykius sukurtame filme *Donis Brasko*. Aktorius ilgai dirbo prie šio vaidmens, mokėsi judesių ir bandė atkartoti akcentą, o tikrasis Pistonė sakė likęs sužavėtas, kaip puikiai Depas jį suvaidino.

tame interviu, tai buvo dar prieš tai, kai jis tapo šių dienų dievuku, bet jau pradėjęs populiarėti dėl savo vaidmens televizijos seriale *21 Jump Street*, rodytame Amerikoje. Greičiausiai nei jis pats negalėjo įsivaizduoti, kad policininko, dirbančio priedangoje, vaidmuo *Fox* seriale bus egzistencinis lūžis jo, kaip aktoriaus, karjere.

Nusistačiusiam prieš klijuojamas etiketes Džoniui Depui nuolat teko kovoti su kolegų ir žurnalistų bandymais jį apibūdinti vienu žodžiu. „Maištininkas“ – tokiu žodžiu jis dažniausiai ir būdavo apibūdinamas, panašiai kaip ir Džeimsas Dynas (James Dean), ne be pagrindo, juk tapo charakteringu devintojo dešimtmečio aktoriumi ir naujuoju jaunimo stabu. Neįprasto grožio ir laukinės išvaizdos, kurią paveldėjo iš savo čerokių protėvių, ilgaplaukis ir tatuiruotas, blogas berniukas Džonis Depas buvo

kaip tik toks, kokio ir ieškojo tuo metu pramogų verslas: paauglių sekso simbolis, įkūnijantis to laikotarpio Amerikos jaunimo blogiuką. Viena vertus, jaunojo aktoriaus gyvenime buvo kriminalinės veiklos etapas, kita vertus, televizijos serialas *21 Jump Street* sukūrė „gero berniuko“, kurio trokšta dukrelės ir apie kurį svajoja mamos, personažą. Netikėtai pirmojo 1987 m. sezono pabaigoje Džonis Depas tapo pagrindiniu Fox serialo personažu.

Toks populiarumas jaunąjį aktorių tiesiog pribloškė, jis tą etapą prisimena kaip „miglotą ir nenusakomą“. Milijonai gerbėjų laiškų, nuotraukos populiariausiuose jaunimo žurnaluose, klykiančių merginų būriai, sekantys paskui jį išėjusį pasivaikščioti – tai nebuvo jo svajonė. Pirmaisiais me-

Depas 1993 m. Lasės Halstriomo (Lasse Hallström) filme *Kas jaudina Gilbertą Greipą*. Tas pats režisierius 2000 m. pasirinko jį pagrindiniam vaidmeniui filme *Šokoladas*, jau kurdamas filmo siužetą galvojo apie Depą kaip apie pagrindinio personažo atlikėją.

tais aktorius karjera jo visai neviliojo, to darbo jam reikėjo tik savo grupei, kurioje grojo gitara, finansuoti.

Tiesą sakant, dera paminėti pirmą didžiąją Depo meilę – meilę muzikai. Tačiau vingiuoti ir keisti gyvenimo keliai atvedė Džonį į kino pasaulį, ir tai galiausiai pranoko visas jo vaikiškas svajones.

Sunki ir nerami vaikystė pavertė jį patyrusiu ir aistringą vyrą. Šios artistiškos savybės („artistas“ – tai dar vienas jo nemėgstamas žodis) padėjo jam atskleisti aktorius, kuris laikomas vienu šauniausių, originaliausių ir eklektiškiausių savo kartos menininkų, asmenybę.

Pats jauniausias keturių vaikų šeimoje Džonis Kristoferis Depas (John Christopher Depp) gimė Ovensboro mieste, Kentukio valstijoje, 1963 m. birželio 9 d. ir užaugo tipiškoje vidurinėsios klasės amerikiečių šeimoje. Mama dirbo padavėja, o tėvas – valstybės tarnautoju. Tėvas nusprendė įsikurti Miramaro mieste Floridoje, kai Džoniui buvo vos septyneri. Tame mieste aktorius apsilankė 1993 m., kai buvo filmuojamas filmas *Kas jau-dina Gilbertą Greipą*, ir nusprendė, kad tai vieta, kur „nieko nėra ir niekas nevyksta“.

Džonis nekenė tuščio, ramaus miestelio gyvenimo ritmo bei mokyklos taisyklių ir tik grodamas gitara atrasdavo laisvę ir įkvėpimą, vėliau padėjusius aktorius karjerai. Būdamas dvylikos įsigijo savo pirmąją gitarą ir netrukus jau pradėjo groti grupėje, pirmiausia su *Flame*, o vėliau su *The Kids* – grupe, su kuria bandė išgarsėti Los Andžele.

Tėvų skyrybos, kai jam buvo vos penkiolika – kankinančio ir sunkaus Džonio gyvenimo etapo pradžia. Būdamas šešiolikos jis metė mokyklą ir kurį laiką su savo geriausiu draugu gyveno automobilyje.

„Jis buvo vienišas, o aš nenorėjau, kad jaustųsi apleistas“, – pasakojo mums geriausias Depo draugas Salas Dženko (Sal Jenco); broliški santykiai juos siejo ne tik asmeniniame gyvenime, bet ir darbe. Grupės *P narys* bei klubo *Viper Room* Los Andžele bendrasavininkis Dženko net-

gi nusifilmavo keliuose 21 *Jump Street* serialo epizoduose (vaidino prižiūrėtoją Bloufišą) ir pasirodė tokiuose filmuose kaip *Arizonos svajonė* (1993 m.) ir *Donis Brasko* (1997 m.). Su Salu jį siejanti draugystė prilygsta šeimyniniams ryšiams ir atskleidžia Džonio būdą, jo jautrią sielą, kuri nors ir kruopščiai slepiama už širmos, vis vien prasiveržia spontanišku ir autentišku aktorius talentu.

1977 m., kai metė mokyklą, su savo grupe *The Kids* Džonis pradėjo groti Floridoje. Pinigai nedideli, tačiau grupę aplankė šioks toks populiarumas ir jiems nusišypsojo laimė „apšildyti“ tokias grupes kaip *B52* bei *Talking Heads*. 1980 m. metų pradžioje, kai *The Kids* pradėjo populiarėti, vos dvidešimties būdamas Depas vedė Lori Aną Alison, vieno grupės narių seserį. Trumpa, vos porą metų trukusi santuoka sutapo su Džonio grupės persikėlimu, turėjusiu būti „dideliu šuoliu aukštyn“, į muzikantų miestą Los Andželą.

Tačiau Angelų miestas nepateisino Depo vilčių, bent jau muzikinių. Tuo laikotarpiu, kurį jis vadina „siaubinguoju“, Džonis prisimena, kaip buvo sunku susitarti dėl pasirodymų; į tą miestą rinkosi visokio tipo muzikos grupės, todėl buvo be galo sudėtinga prasiveržti.

Nuolat trūko pinigų, grupei sunkiai sekėsi susitarti dėl įrašų, o jo santuoka byrėjo į šipulius. 1984 m. Džoniui išaušo permainingas laikas.

Francio Fordo Kopolos (Francis Ford Coppola) sūnėno Nikolo Keidžo (Nicolas Cage) dėka Depas gauna pirmą rimtą iššūkį. Būtent šis jaunas aktorius, su kuriuo vėliau tapo gerais draugais, pasiūlė Depui pasinerti į kiną ir supažindino su savo agentu. Tuo metu režisierius Vesas Kreivenas (Wes Craven) surengė aktorių atranką mažo biudžeto filmui *Košmaras Guobų gatvėje* (*A Nightmare on Elm Street*, 1984), kuris Džoniui tapo pirmuoju kino bandymu. Tiesą sakant, po susitikimo su režisieriumi paaiškėjo, kad jam netinka nei Depo išvaizda, nei sudėjimas. Kreivenas ieškojo

Private Resort

TRI-STAR PICTURES Presents
A UNITY PICTURES PRESENTATION "PRIVATE RESORT" AN R. BEN EFRAIM PRODUCTION
ROB MORROW JOHNNY DEPP EMILY LONGSTRETH TONY AZITO
Also Starring DODY GOODMAN LESLIE EASTERBROOK and HECTOR ELIZONDO as THE MAESTRO
Story by KEN SEGALL & ALAN WENKUS and GORDON MITCHELL Screenplay by GORDON MITCHELL
Produced by R. BEN EFRAIM and DON ENRIGHT Directed by GEORGE BOWERS

A TRI-STAR RELEASE
© 1985 Tri-Star Pictures All Rights Reserved

1985 m.
nufilmuota
sekso komedija
Privatus kurortas
(*Private Resort*).

paplūdimio berniuko tipo, šviesiaplaukio ir raumeningo dvidešimtmečio, kurį būtų galima palaikyti paaugliu. Tačiau režisierius prisimena, kad Džonis papirkto jį savo „tylia charizma, kurios neturėjo joks kitas aktorius“.

Štai taip jis gavo Gleno Lanco vaidmenį klasikiniame siaubo filme, po kurio sekė begalė tęsinių. Kreiveno filmas sulaukė sėkmės, todėl 1994 m. jis sukūrė VII dalį *Naujasis Veso Kreiveno košmaras* (*Wes Craven's New Nightmare*, 1994). Epopėjos dalys, pasak kritikų, tapo pavyzdžiu, kaip „siaubas gali įgauti naujų ir keistų galimybių“. Puikiai sugalvotas Fredis Kriugeris – žudikas su rankomis-peiliais, kultinis ir ironiškas siaubo personažas. Šis Kreiveno filmas tapo nauja kinematografijos tendencija, paauglių pasaulio košmaru, tema, kuri dešimtojo dešimtmečio pabaigoje pelnė sėkmę tokiems filmams kaip *Klyksmas* (*Scream*, 1996), *Klyksmas II* (*Scream II*, 1997), taip pat Džimo Gilespio (Jim Gillespie) *Žinau, ką veikei aną vasarą* (*I Know What You Did Last Summer*, 1997) ir kt.

Gleno, vaikinuko, kurį kraujo fontane praryja čiušinys, vaidmeniu Džonis Depas oficialiai pradeda aktoriaus karjerą, kuri kol kas jo nelabai žavėjo. Tačiau nusifilmavęs *Košmare Guobų gatvėje* jis sulaukė netikėto populiarumo.

„Nors mane visi pažinojo tik kaip „lovos prarytą vaikina“, į mano duris pradėjo belstis pirmieji darbo pasiūlymai“, – sakė jis.

Džonis nenutraukė ryšių su pirmuoju filmu, todėl 1991 m., kai jo vardas jau buvo garsus, jis sutiko nusifilmuoti viename epizodu, suvaidindamas keistą slapyvardį turintį Oprą Nudlmantrą debiutiniame Reičelės Talalai (Rachel Talalay) režisuotame filme *Fredžio mirtis: Paskutinis košmaras* (*Freddy's Dead: The Final Nightmare*, 1991).

Po Kreiveno filmo sėkmės grupė *The Kids* iširo, o Džonis Depas, pradėjęs groti naujoje grupėje *Rock City Angels*, nusifilmavo kitame filme *Privatus kurortas* (*Private Resort*, 1985), kuris jo oficialioje filmografijoje

dažniausiai neminimas. Tas filmas sukurtas jo karjeros pradžioje, be to, tai buvo devintasis dešimtmetis, kai filmo siužetui sukurti užteko tik sekso ir glamūro mišinio.

„Tikrai neturėjau minčių tapti aktoriumi, – aiškino Depas, – buvau muzikantas, bet tai, ką dariau, davė neblogus pinigus. Kito būdo tiek uždirbti tikrai nebuvo. Aš turiu omeny, legaliai...“

Privatus kurortas – tai sekso komedija, kurioje du smarkuoliai jaunuoliai Džonis Depas ir Robas Morou (Rob Morrow) yra suviliojami daugybės bikiniais vilkinčių merginų; to ir buvo galima tikėtis iš filmo pavadinimo.

Tai pirmasis ir vienintelis iki šiol filmas, kur aktorius pasirodo visiškai nuogas. *Privatus kurortas*, pirmosios biografijos apie Džonį Depą autoriaus Briano Dž. Robo (Brian J. Robb) ironiška nuomone, yra ne kas kita, kaip „Gelbėtojų prototipas“. Jame Džonis turėjo galimybę paplaukioti, dėl to gavo kvietinės žvaigždės vaidmenį televizijos seriale *Viešbutis ir ledi Blue* (*Hotel and Lady Blue*, 1986), įsiliejo į *Lėta ugnis* (*Slow Burn*) televizijos juostos filmavimą, kurioje vaidino drauge su Eriku Robertsu (Eric Roberts) (garsiosios Džiulijos broliu) ir Beverle D’Andželo (Beverly D’Angelo). Filmo siužetas paimtas iš Arturo Lionso (Arthur Lions) romano *Castle Burning*,

Oliverio Stouno *Būrys*, didžioji dalis scenų su Depu galiausiai buvo iškirpta. Šis filmas labai slegiantis, aktorius iki šiol jį žiūri įsitempęs.

prodiusuotas Džoelio Šumacherio (Joel Schumacher); šis filmas – tai pretenzingas bandymas perteikti hičkokišką nuotaiką.

Tais pačiais metais, kai Depas vis dar blaškėsi tarp muzikanto ir aktoriaus, nežinodamas, kurį kelią geriau pasirinkti, jis buvo pakviestas nedideliame vaidmeniui scenarijaus autoriaus ir režisieriaus Oliverio Stouno (Oliver Stone) filme *Būrys* (*Platoon*, 1986).

Pats būdamas Vietnamo veteranas, režisierius sukūrė filmą apie karą: sausą, kietą ir be pergalės triumfo. Nebuvo jame nei herojaus, nei pasakojimo vertos legendos. Tik mačiusiųjų tas baisybės žiauri realybė, metaforomis nepridengti atsiminimai be pompastiško didvyriškumo. „Stounas primena, kad karas – tai pragaras“, – rašė Rita Kempli (Rita Kempley) 1987-ųjų *Washington Post* žurnalo leidinyje. Režisierius siekė, kad tą pragarą pamatytų ne vien žiūrovai, bet ir jo filmavimo grupė.

Kai Stounas dėl vaidmens susitiko su Depu, tik trumpai pasakė: „Man tavęs reikės džiunglėse dešimčiai savaičių.“

Tai laikotarpis, per kurį režisierius savo aktorius privertė ne tik įsikūnyti į kareivius, bet ir reikalavo jais tapti. Po šio filmo Džonis suprato mokymų ir pasirengimo svarbą. Per daugiau kaip du Filipinuose praleistus mėnesius Stounas savo kareivius praktiškai supažindino su žygiavimu, privertė kęsti drėgmę, nuovargį ir purvą. Karas – bausis ir gąsdinantis dalykas, ir tas pragaras įsiskverbia į kiekvieno mačiusio šį filmą sielą.

Filmuodamasis drauge su Tomu Berendžeriu (Tom Berenger), Vilemu Defo (Willem Dafoe) ir Čarliu Šynu (Charlie Sheen), Depas tikėjo, kad *Būrys* jam bus gera proga pasireikšti. Vertėjo Lernerio vaidmuo nebuvo labai svarbus, tačiau pirmasis rimtas. Deja, montažinėje didžioji dalis buvo iškirpta. Jo pasirodymas filme sutrumpėjo minimaliai, o kai *Būrys* tapo didžiausiu sezono įvykiu, išgirtu ir kritikų, ir publikos, Džonis nelabai turėjo dėl ko džiūgauti.

Džonis Depas *Foks* televizijos seriale *Jump Street 21*, nuo kurio prasidėjo jo sėkmė. Iš pradžių aktorius visai neviliojo karjera televizijoje, tačiau kai pamatė pilotinę seriją, suprato, kad toks vaidmuo gali jam padėti prasimušti į kiną.

Keturi filmo laimėti „Oskarai“ („Geriausias filmas“, „Geriausias režisierius“, „Geriausias garsas“, „Geriausias montažas“) aktoriui, iki tos akimirkos negalėjusiam pakęsti savęs ekrane, turėjo skambėti neįtikėtina.

Tačiau tikrasis pasisekimas buvo jau nebe už kalnų.

Kai 1987 m. Depas atrenkamas į Stefano Dž. Kanelio (Stephan J. Cannelli) televizijos projektą, jam pagaliau nusišypso laimė. Stefanas buvo nepaprastai sėkmingo serialo *A komanda* (*The A – Team*) kūrėjas ir ieškojo aktorių naujam *Fox* studijos televizijos serialui *Jump gatvė 21* (*21 Jump Street*). Tai buvo istorija apie grupelę jaunų detektyvų, kurių būstinė buvo įsikūrusi senoje koplyčioje (tiesą sakant, pradinis pavadinimas buvo *Jump Street Chapel*), slapta dirbusių mokykloje ir tyrusių nusikaltimus, susijusius su smurtu ir narkotikais.

Gavęs pasiūlymą vaidinti, Džonis jį atmetė. Jo nedomino televizija, taip pat nenorėjo dalyvauti projekte, kuris tęstųsi metų metus. Bet vėliau persigalvojo.

„Išskyrus Stouno filmą, žmonės su scenarijais į mano duris nesibel-dė, – atsimena aktorius, – be to, bandomoji serija buvo tikrai labai gera, todėl ir nusprendžiau dalyvauti.“

„Iš pradžių *Fox* norėjo, kad *21 Jump Street* primintų *Happy Days* serialą, tik būtų su policija susijusi versija, – paaiškino Patrikas Hasburgas (Patrick Hasburgh), drauge su Kaneliu serialo bendraautoris. Tačiau vis-

kas susiklostė truputį kitaip. Tiesą sakant, abu kūrėjai turėjo labai tiksliai laikytis serialo schemos. Privalėjo laikytis trijų pagrindinių punktų: tai turėjo būti kriminalinis veiksmo filmas (kuris demonstruotų policininkų darbą), visos serijos turėjo būti susijusios, turėti tęstinumą, taip pat būtų pritaikytas ir paaugliams, ir suaugusiems. Vykdydami aktorių atranką Hasburgas ir Kanelis puikiai žinojo, ko ieško. „Žvalgomės ne vardų, o talentų, – aiškino Hasburgas, – o Džonis Depas yra tikras talentas.“

Jis vaidino Tomą Hansoną, jauna, protingą, jautrų ir visiškai savo darbui atsidavusį policininką. Nestokodamas gero humoro jausmo, Hansonas su savo komanda įkūnijo nesuteptą Amerikos veidą, kovojo su savais demonais (Vietnamo karas) ir su sutrikusia bei smurtaujančia visuomene (narkotikai, prostitucija, rasizmas, seksualinis išnaudojimas...). Tokios temos vyravo bent jau pirmose serialo serijose. Scenaristai dirbo su realiomis istorijomis, ir šis televizijos serialas buvo puiki galimybė parodyti jaunimui realaus gyvenimo baisybes.

Serialas *21 Jump Street* sulaukė nepaprastos sėkmės. Keturi policininkai ir jų vadai netrukus tapo kultiniais jaunųjų amerikiečių personažais – tai buvo Džonio Depo populiarėjimo pradžia. Studija Vankuveryje, Kanadoje, buvo apsupta merginų, kurios troško gauti jo autografa, o per savaitę jis gaudavo mažiausiai 4 000 laiškų nuo gerbėjų, vertinusių jį kaip stabą.

Pirmieji du serialo sezonai buvo patys geriausi: sukurti labai realūs personažai (kai kuriose serijose pasirodė tokios būsimos žvaigždės kaip Bridžit Fonda (Bridget Fonda) ir Bredas Pitas)) ir istorijos, susijusios su aktualiomis socialinėmis problemomis, daugiausia sukurtos Patriko Hasburgo. Problemos prasidėjo tada, kai pastarasis nusprendė palikti projektą ir serialas perėjo į kitas rankas.

Džonis Depas, neginčytina *21 Jump Street* serialo žvaigždė, buvo pirmasis pastebėjęs šiuos pakitimus.

„Tikrai neturėjau minčių tapti aktoriumi. Buvau muzikantas, bet tai, ką dariau, davė neblogus pinigus. Kito būdo tiek uždirbti tikrai nebuvo. Aš turiu omeny, legaliai...“

- *Johnny Depp*

„Sukilėliu“ ir atskalūnu laikomas Džonis Depas dar ne taip seniai troško nusikratyti „gražuoliuko“ titulo ir turėjo labai stengtis, kad pasirodytų tarptautinei scenai kaip talentą turintis aktorius. Nepaisydamas žiniasklaidos klijuojamos sekso simbolio etiketės, jis rinkosi nevienalypių, sudėtingų personažų vaidmenis, dirbo su režisieriais, galinčiais „prakalbinti“ kančią, vienatvę ir išskirtinumą. Tai yra vienas nedaugelio aktorių, neapsėstas savo paties įvaizdžio, todėl nejaučia baimės pasirodyti nepatrauklus. Randuotas „Edvardo Žirkliarankio“ herojaus veidas, plikas Raulis Djukas filme „Baimė ir neapykanta Las Vegase“, plastikinis Vonka „Šokolado fabrike“ ir šiurpą keliantis Svynis Todas yra tie kraštutiniai vaidmenys, kuriems aktorius „paaukojo“ savo išvaizdą norėdamas, užuot paprasčiausiai suvaidinęs, į juos įsigyventi. Džonis Depas, dirbdamas su garsiais režisieriais, anot jo paties, niekad nesiliovė „įrodinėti“ savo gabumų. Po ilgos virtinės vaidmenų, kuriuos pasirinkti patarė širdis, keturiasdešimtmetis Depas pasiekė pasaulinę šlovę nusifilmavęs „Karibų piratų“ sagoje, atgaivinusioje žanrą, kuriam po Duglaso Feirbankso eros buvo vienbalsiai pranašautas žlugimas. Tačiau jo suvaidintas Džekas Sperou, aktorius pavadintas „XVIII amžiaus roko žvaigžde“, tapo nuotykių ir komedijos kupina legenda bei tobulu postmodernaus pirato įsikūnijimu.

 OBUOLYS	 POP	ISBN 978-609-403-265-3
www.obuolys.lt		
<ul style="list-style-type: none"> • Akcijos ir nuolaidos • Skaitytojų klubas	<ul style="list-style-type: none"> • Nemokamas katalogas • Knygų ištraukos	
LEVEL www.level.lt ☎ 8 700 55775		